

“ ఆది పీ ర్యా త్యు ” - విశ్వ విష్ణువు స్తర్యస్వము

॥ బిష్ణుష్టోర్ భ్రూహమ్ ॥

పుణ్యంబరధరం విష్ణుం శఖితర్షం చతుర్భూజమ్ ।

త్రుధన్ధతదన్ం భ్యియేత్ స్తర్యవిష్ణోత్సింతయే ॥

॥ శ్రీనివిసు భ్రూహమ్ ॥

స్తరుష్టుష్టుం తుతోవేత నీరియం కృపానిధి ।

పూర్ణా తోం భణితైలేష భక్తంధో దయానిధి ॥

॥ ఏషోభారీత త్రీవిష ఫలమ్ ॥

ప్రైపాయనౌత్త్ర లుట నిష్పత్తుతుల్పుమేయం । లుణ్యం తపిత్తుతుధ పాతీతూరం జీవం చ ।

యో భారతం స్తతుభిగచ్ఛతి తేచ్యతోన్ । కిం తప్య తుత్పురజలైరఘాతేచనేన్ ॥

॥ అధి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహాక్షేత్రే, విరాజమంగస్య, దేవదేశిత్తమస్య, జగద్రుక్షణార్థం, అవతీర్స్య, శ్రీమదభులాండ్విషదీ
బ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేజ్ఞాటేశ్వరగోపినః, అసుగ్రహపుసాదేగు, సర్వేషార్థం, భక్తజనానార్థం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురార్థిత్తైశ్వర్యాభివృద్ధుర్థం, విష్ణుచికాక్రమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వార్థం, నివృత్తిద్వారా, సకలత్రైయో2 భివృద్ధుర్థం, ధర్మార్థ, కామమొత్తాభ్య, చతుర్వీర్థ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధుర్థం, బాధ్యసంకాయ, ప్రవర్తిత, అగేక జగ్నాథు, నిబుర్ణణార్థం, సమస్త, మంక్రయార్థం, గీసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమంతుహారతే, ఆదిపర్యాణి, పంజుదశాధికబ్యితతతమ, వోడశాధికబ్యితతతమాధ్యాయాన్నరత
శ్శోకమారాయమం ఆచార్యమహాన కరిష్యమహే ॥

॥ వ్యోప్ భ్రూహమ్ ॥

త్వీపం తజిష్టహప్త్రారం జ్వేః శాత్రుతుకల్పుత్తమ్ ।

తరిషరిత్తుసం తందే శుక్తతీతం తతోనధిత్ ॥

త్వీపాయ విష్ణురైపాయ త్వీపరణాయ విష్ణుతే ।

నైం తై లుత్సువధయే, తేస్తైపాయ నైంనమః ॥

అధ్యాయః-215 - పణ్ణదశాధికద్విషతతమో2ధ్యాయః - అర్జునవనవాసపర్వ
 అర్జునకర్మకో వర్గాయా అప్సరసో గ్రాహాయోనితః సముద్ధారో
 వర్గాయా ఆత్మవృత్తనివేదనం చ

॥ వర్గోవాచ ॥

అప్సరాస్ని మహాబాహేలా దేవారణ్యవిహరిణి ।
 ఇష్టో ధనపతేర్పిత్యం వర్గా నామ మహాబల ।
 మమ సభ్యశ్చతప్రోన్యః సర్వాః కామగమాః శుభాః ॥ || 215-15 ||

తాభిః సార్థం ప్రయాతాస్ని లోకపాలనివేశనమ్ ।
 తతః పశ్యామహే సర్వ బ్రాహ్మణం సంశితప్రతమ్ ॥ || 215-16 ||

రూపవన్తమధీయానమేకమేకాన్తచారిణమ్ ।
 తస్మైవ తపసా రాజంస్తద్వనం తేజసా22వృతమ్ ॥ || 215-17 ||

ఆదిత్య ఇవ తం దేశం కృత్పుం సర్వం వ్యక్తాశయత్ ।
 తస్య దృష్టో తపస్తాదృగ్రూపం చాద్యుతముత్తమమ్ ॥ || 215-18 ||

అవతీర్ణాః స్నే తం దేశం తపోవిష్ణుచికీర్షయా ।
 అహం చ సౌరభేయా చ సమీచి బుద్ధుదా లతా ॥ || 215-19 ||

యోగపద్యేన తం విప్రమభ్యగచ్ఛామ భారత ।
 గాయన్యో2థ హసత్వశ్చ లోభయుత్వా చ తం ద్విజమ్ ॥ || 215-20 ||

స చ నాస్మాసు కృతవాన్ననో వీర కథజ్ఞున ।
 నాకమ్పుత మహాతేజాః స్థితస్తపసి నిర్గులే ॥ || 215-21 ||

సో2శపత్ముపితో2స్మాసు బ్రాహ్మణాః జ్ఞత్రియర్షభ ।
 గ్రాహభూతా జలే యూయం చరిష్యథ శతం సమాః ॥ || 215-22 ||

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి అర్జునవనవాసపర్వణి తీర్థగ్రాహవిమోచనే
 పణ్ణదశాధికద్విషతతమో2ధ్యాయః ॥ 215 ॥

అధ్యాయః-216 షోడశాధికద్విజతతమో2ధ్యాయః అర్జునవనవాసపర్వ
 వర్గాప్రార్థనయావశిష్టానాం చతస్పుణామప్సరసామప్యద్భారం కృత్యా అర్జునస్య మణిపూరం
 గత్యా చిత్రాజ్ఞదయా సహ మిలిత్యా చ తతో గోకర్కుతీర్థం ప్రతి గమనమ్

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణ్యార్జునవనవాసపర్వణ్యార్జునతీర్థయాత్రాయాం
షోడశాధికద్విజతతమో2ధ్యాయః // 216 //

॥ వర్ణవాచ ॥

తతో వయం ప్రవ్యధితాః సర్వా భారతసత్తము ।
 అయామ శరణం విప్రం తం తసోధనమచ్యుతమ్ // 216-1 //

రూపేణ వయసా చైవ కష్టర్పేణ చ దర్పితాః ।
 అయుక్తం కృతవత్యః స్నేషస్తుమర్హసి నో ద్విజ // 216-2 //

ఏష ఏవ వధో2స్మాకం సుపర్యాప్తసోధన ।
 యద్వయం సంశితాత్మానం ప్రలోబ్ధం త్వామిహాగతాః // 216-3 //

అవధ్యాస్తు ప్రియః సృష్టా మన్యనై ధర్మచారిణాః ।
 తస్మాద్ధర్మేణ వర్ధ త్వం నాస్మాన్ హింసితుమర్హసి // 216-4 //

సర్వభూతేషు ధర్మజ్ఞ మైత్రో బ్రాహ్మణా ఉచ్యతే ।
 సతో భవతు కల్యాణ ఏష వాదో మనీషిణామ్ // 216-5 //

శరణం చ ప్రపన్నానాం శిష్టాః కుర్వణ్ణి పాలనమ్ ।
 శరణం త్వాం ప్రపన్నాః స్నేషస్మాత్మం క్షస్తుమర్హసి // 216-6 //

॥ వైశమ్యాయన ఉంఘాచ ॥

ఏవముక్తః స ధర్మాత్మా బ్రాహ్మణాః షభకర్మకృత్ ।
 ప్రసాదం కృతవాన్ ఏర రవిసోమసమప్రభః // 216-7 //

॥ బ్రాహ్మణా ఉంఘాచ ॥

శతం సహస్రమయుతం తు సర్వమక్షయ్యవాచకమ్ ।
 పరిమాణం శతం త్వేతన్నేదమక్షయ్యవాచకమ్ // 216-8 //

యదా చ వో గ్రాహభూతా గృహ్ణాన్తిః పురుషాజ్ఞలే ।
ఉత్సర్వతి జలాత్మాత్ స్థలం పురుషపత్తమః ॥

॥ 216-9 ॥

తదా యూయం పునః సర్వాః స్వరూపం ప్రతిపత్యధ ।
అనృతం నోక్తపూర్వం మే హసతాపి కదాచన ॥

॥ 216-10 ॥

తాని సర్వాణి తీర్థాని తతః ప్రభృతి చైవ హ ।
నారీతీర్థాని నామ్మేహ ఖ్యాతిం యాస్యన్తి సర్వశః ।
పుణ్యాని చ భవిష్యన్తి పావనాని మనీషిణామ్ ॥

॥ 216-11 ॥

॥ వర్ణవాచ ॥

తతో2భివాద్య తం విప్రం కృత్య చాపి ప్రదక్షిణామ్ ।
అచిన్తయామో2పస్యత్య తస్మాదైశాత్ సుదుఃఖితాః ।
క్వమ నామ వయం సర్వాః కాలేనాల్మేన తం నరమ్ ॥

॥ 216-12 ॥

సమాగచ్ఛేమ యో నస్తిద్మాపమాపాదయేత్పునః ।
తా వయం చిన్తయుత్యేవ ముహూర్తాదివ భారత ॥

॥ 216-13 ॥

దృష్టపత్రో మహోభాగం దేవర్షిముత నారదమ్ ।
సమ్మహాష్టాః స్నేతం దృష్ట్యా దేవర్షిమమితమ్యతిమ్ ॥

॥ 216-14 ॥

అభివాద్య చ తం పార్థ స్థితాః స్నేత్రీడితాననాః ।
స నో2పుచ్ఛద్మఃఖమూలముక్తవత్యో వయం చ తమ్ ॥

॥ 216-15 ॥

శ్రుత్యాత్ర యథావృత్తమిదం వచనమబ్రహ్మిత్ ।
దక్షిణే సాగరానూపే పజ్ఞ తీర్థాని సన్తి వై ॥

॥ 216-16 ॥

పుణ్యాని రమణీయాని తాని గచ్ఛత మా చిరమ్ ।
తత్త్రాపు పురుషవ్యాఘ్రముః పాణ్ణవేయో ధనజ్ఞయః ॥

॥ 216-17 ॥

మౌక్షయుష్యతి షడ్మత్యా దుఃఖాదస్మాన్ సంశయః ।
తస్య సర్వ వయం వీర శ్రుత్యా వాక్యమితోగతాః ॥

॥ 216-18 ॥

తదిదం సత్యమేవాద్య మోక్షితాహం త్వయానఘు ।
 ఏతాస్తు మమ తాః సఖ్యశ్చతప్రో2న్యా జలేశ్రితాః ।
 కురు కర్మ షభం వీర ఏతాః సర్వ విమోక్షయ ॥

॥ 216-19 ॥

॥ వైశమ్యయన ఉంచా ॥

తతస్తాః పాణ్ణవశేష్టః సర్వ ఏవ విశామ్పతే ।
 తస్మాచ్ఛాపాదదీనాత్మా మోక్షయమాస వీర్యవాన్ ।
 ఉత్థాయ చ జలాత్మస్మాత్ముత్పతిలభ్య వపుః స్వకమ్ ॥

॥ 216-20 ॥

తాప్తదాప్సరసో రాజన్వదృశ్యాత్ యథా పురా ।
 తీర్థాని శోధయిత్వా తు తథామజ్ఞాయ తాః ప్రభుః ॥

॥ 216-21 ॥

చిత్రాజ్గదాం పునర్ద్రష్టం మణిపూరం పునర్వ్యయో ।
 తస్యామజనయత్పుత్తం రాజనం బ్రహ్మవాహనమ్ ।
 తం దృష్ట్యా పాణ్ణవో రాజన్ గోకర్ణమభితో2గమత్ ॥

॥ 216-22 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణ్యార్జునవనవాపర్వణ్యార్జునతీర్థయాత్రాయాం
 షోడశాధికద్విశతతమో2ధ్యాయః ॥ 216 ॥

“ ప్రీపేశాత్మిక – గోవింద నామ సంకీర్తనమ్ ”

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

యదక్షరపదబ్రహ్మం మాత్రాశేషం చ యద్భవేత్ ,
 తత్సర్వం క్షమాతాం దేవ నారాయణ సమోగ్సుతే ॥

॥ అథ లిఖక్షేమ ప్రార్థనా ॥

సర్వేభవస్తు సుఖసం సర్వేసంతు నిరాపయః ,
 సర్వేభద్రాణి పత్రంతు మాకళ్యితి దూషభాగ్యవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్పుర్వాణమ్ ॥

ఽ కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్జ్ఞ బుధ్యాత్మనా వా ప్రక్షతేస్స్ఫథావాత్ ,
 కరిష్మి యద్యత్కలం పరమై నారాయణయేతి సమర్పయమి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

శ్రీయః కాన్తాయ కజ్ఞణిధయే నిధయేలినమి ,
 శ్రీవేజ్యాటునివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

అ అ అ